

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תנא, כל היכא דלא התירו מומחה - תם קרי ליה.												כר.
לימא כתנאי:											⚡	כר.
התולש צמר מבכור תם, אע"פ שנולד בו מום ושחטו - אסור	[ת"ק]										⚡	כר.
בכור בעל מום שתלש ממנו ואח"כ מת, עקביא בן מהללאל מתיר	[עקביא בן מהללאל]										⚡	כר.
אוסרים.	חכמים:										⚡	כר.
לא בזה התיר עקביא בן מהללאל	רבי יהודה:										⚡	כר.
אלא בשער בכור בעל מום שנשר והניחו בחלון, ואחר כך שחטו, בזה עקביא בן מהללאל מתיר	[עקביא בן מהללאל]										⚡	כר.
אוסרין.	חכמים:										⚡	כר.
מודה אבא חלפתא בזה שהוא מותר, אבל בייחוד אמרו חכמים: יניחנו בחלון שמא יש תקוה	רבי יוסי:										⚡	כר.
שחטו - דברי הכל מותר											⚡	כר.
מת - עקביא בן מהללאל מתיר	[עקביא בן מהללאל]										⚡	כר.
אוסרים.	חכמים:										⚡	כר.
ר' יוסי היינו תנא קמא											⚡	כר.
אלא לאו התירו מומחה איכא בינייהו											!	כר.
התירו מומחה - אין, ואי לא - לא	דתנא קמא סבר:										⚡	כר.
אע"ג דלא התירו מומחה	ואתא ר' יוסי למימר:										⚡	כר.
לא, דכולי עלמא אי התירו מומחה - אין, אי לא התירו - לא ושלש מחלוקת בדבר	רבא:										!	כר.
פליגי במת, והוא הדין לשחטו, והאי דקמיפלגי במת - להודיעך כחו דעקביא	דת"ק סבר:										⚡	כר.
במת - דברי הכל אסור, כי פליגי בשחטו	ור' יהודה סבר:										⚡	כר.
בשחטו - דברי הכל מותר, כי פליגי - במת.	ואתא ר' יוסי למימר:										⚡	כר.
הלכה כרבי יהודה הואיל ותנן בבחירתא כוותיה	רב נחמן:										⚡	כר.
שער בכור בעל מום שנשר, והניחו בחלון ואחר כך שחטו - עקביא בן מהללאל מתיר	דתנן [עקביא בן מהללאל]										⚡	כר.
אוסרין.	חכמים:										⚡	כר.
מתניתין נמי דיקא, דתנן צמר המדולדל בבכור, את שנראה עם הגיזה - מותר, ואת שאינו נראה - אסור	רב נחמן בר יצחק:										⚡	כר.
מני?											^	כר.
אילמא ר' יוסי											!	כר.
ובמאי?											^	כר.
אילמא בשחטו											!	כר.
בין עקביא בין רבנן אידי ואידי משרא שרי											⚡	כר.
ואלא במת											!	כר.

ואי רבנן אידי ואידי מיסר אסרין ואי עקביא איפכא מיבעיא ליה, נראה עם הגיזה - אסור, דמיתה קאסרה ליה, אינו נראה עם הגיזה - מותר, דמעיקרא תליש	ז									כו.
אלא פשיטא - ר' יהודה	!									כו.
ובמאי?	^									כו.
אילימא במת	!									כו.
בין לעקביא בין לרבנן אידי ואידי מיסר אסרין?	ז									כו.
אלא לאו בשחטה	!									כו.
ואי עקביא - אידי ואידי משרא שרין?	ז									כו.
אלא לאו רבנן היא, וש"מ: בשחטו פליגי, ש"מ	!									כו.
התולש צמר מעולה תמימה מהו?	!								^	כו.
תולש, מי איכא מאן דשרי?									ז	כו.
אלא: צמר שנתלש מעולה תמימה מהו?									^	כו.
דחטאת ואשם לא תיבעי לך - דכיון דלכפרה אתו לא משהו להו									!	כו.
דבכור ומעשר נמי - דכיון דלאו לכפרה אתו משהו להו									!	כו.
כי תיבעי לך דעולה מאי? כיון דעיקר לאו לכפרה אתי - משהי לה, או דלמא: כיון דעולה נמי מכפרא אעשה - לא משהי לה?									^	כו.
התולש צמר מבכור תם, אע"פ שנולד בו מום, שחטו - אסור	ת"ש:								ז	כו.
טעמא - דתולש, הא נתלש - שרי, וכל שכן עולה דלא משהי לה									ז	כו.
הוא הדין אפילו נתלש נמי אסור, והאי דקתני תולש - להודיעך כחו דעקביא, דבעל מום - אפילו בתולש נמי שרי									!	כו.
והאנן נשר תנן									ז	כו.
תנא נשר - להודיעך כחן דרבנן, תנא תולש - להודיעך כחו דעקביא.									!	כו.
צמר המדובלל כו:										כו.
היכי דמי אינו נראה עם הגיזה?									^	כו.
כל שעיקרו הפוך כלפי ראשו	רבי אלעזר אמר ריש לקיש:								!	כו.
כל שאינו מתמעך עם הגיזה.	רב נתן בר אושעיא:								!	כו.
וריש לקיש מאי טעמא לא אמר כרב נתן בר אושעיא?									ז	כו.
קסבר ריש לקיש לפי שאי אפשר לגיזה בלא נימין המדולדלות.	רבי אילעא:								!	כו.
הדרן עלך הלוקח בהמה										כו.

בכורות-עד כמה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
עד כמה ישראל חייבין ליטפל בבכור: בדקה - שלשים יום, ובגסה - חמשים יום	[ת"ק]											■	מ	כ:		
בדקה שלשה חדשים	ר' יוסי:											■	מ	כ:		
אמר לו הכהן בתוך זמן זה תנהו לי - הרי זה לא יתנו לו														כ:		
ואם בעל מום הוא ואמר לו תנהו לי שאוכלנו - מותר														כ:		
ובשעת המקדש, אם היה תמים אמר לו תן ואקרבנו - מותר.														כ:		
הבכור נאכל שנה בשנה, בין תם בין בעל מום, שנאמר: (דברים ט"ו) לפני ה' אלקיך תאכלנו שנה בשנה														כ:		
נולד לו מום בתוך שנתו - רשאי לקיימו כל שנים עשר חדש (לאחר י"ב חדש) - אינו רשאי לקיימו אלא עד שלוש יום.														כ:		
מנה"מ?													א	כ:		
דאמר קרא (שמות כ"ב) בכור בניך תתן לי כן תעשה לצאנך מלאתך ודמעך לא תאחר כן תעשה לשורך.	רב כהנא:												!	◇	כ:	
איפוך אנא													ז	כ:		
מסתברא: דמקדם למקדם, דמאחר - לדמאחר													!	◇	כ:	
אדרבה: דסמיך ליה - לדסמיך ליה													ז	כ:		
אמר קרא תעשה, הוסיף לך הכתוב עשייה אחרת בשורך	אלא אמר רבא:												!	כ:		
ואימא: שיתין													ז	כ:		
לא מסרך הכתוב אלא לחכמים:													!	כ:		
בכור בניך תתן לי כן תעשה לצאנך	תניא נמי הכי:												■ ■	כ:		
יכול אף לשורך													ז	כ:		
תלמוד לומר תעשה - הוסיף לך הכתוב עשייה אחרת בשורך, לא מסרך הכתוב אלא לחכמים													!	◇	כ:	
מכאן אמרו, עד כמה ישראל חייבין להטפל בבכור: בבהמה דקה - שלשים יום, בגסה - חמשים יום	[ת"ק]												■	◇	כ:	
בדקה שלשה חדשים, מפני שטפולה מרובה.	רבי יוסי												■	◇	כ:	
מאי מפני שטיפולו מרובה													א	כ:		
מפני ששיניה דקות.	תנא:												■	!	כ:	
אם אמר לו הכהן בתוך הזמן תנהו לי הרי זה לא יתן לו.														■	כ:	
מאי טעמא?														א	כ:	
מפני שנראה ככהן המסייע בבית הגרנות.	רב ששת:												!	◇	כ:	
הכהנים והלוים והעניים המסייעים בבית הרועים ובבית הגרנות ובבית המטבחים - אין נותנין להם תרומה ומעשר בשכרן, ואם עושיין כן - חיללו, ועליהן הכתוב אומר: (מלאכי ב) שחתם ברית הלוי,	תנו רבנן:													■	◇	כ:
מאי ואומר?														ז	כ:	
וכי תימא: מיתה לא, ת"ש - ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו														!	כ:	
ובקשו חכמים לקונסן ולהיות מפרישין עליהן תרומה משלם														■	◇	כ:
ומפני מה לא קנסום														א	כ:	
דלמא אתי לאפרושי מן הפטור על החיוב														!	◇	כ:
ובכולן יש בהן טובת הנאה לבעלים, כיצד: ישראל שהפריש תרומה מכריו, ומצאו ישראל אחר ואמר לו הא לך סלע זה - ותנהו לבן בתי כהן - מותר, אם היה כהן לכהן - אסור.														■	◇	כ: